

La por dins l'Església

Dv, 6/03/2020 per Josep Llunell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge 2n de Quaresma

Barcelona, 8 de març de 2020

Què és el que més paralitza els cristians en el seguiment fidel a Jesucrist? Probablement és la por. **A l'Església actual hi ha pecat i debilitat però hi ha, sobretot.- por a córrer riscos.**

Hem començat el tercer mil·lenni sense audàcia per a renovar creativament la vivència de la fe cristiana. No és gens difícil assenyalar uns quants temors. Hi ha **por a tot allò que és nou**, com si conservar el passat garantís automàticament la fidelitat a l'Evangeli.

És cert que el Concili Vaticà II va afirmar rotundament que a l'Església hi ha d'haver una **constant renovació**, ja que sense parar la necessita pel fet de ser una institució humana.

Malgrat això, no és menys cert que **el que mou l'Església en aquests moments no és tant una especial renovació com un instint de conservació**. Hi ha por per assumir les tensions i conflictes que comporta buscar la fidelitat a l'Evangeli: callem quan hauríem de parlar, ens inhibim quan hauríem d'intervenir, es prohibeix el debat de qüestions importants per evitar plantejaments que podrien inquietar, es promou l'adhesió rutinària que no porta problemes ni disgusta la Jerarquia.

Hi ha **por** a la investigació teològica creativa. **Por** de revisar ritus i llenguatges litúrgics que avui no afavoreixen la celebració viva de la fe. **Por** a parlar dels "drets humans" dins de l'Església. **Por** a reconèixer d'una manera pràctica un lloc per a la dona més d'acord amb l'esperit de Crist. Hi ha **por** d'anteposar la

misericòrdia per sobre de tot, oblidant que l'Església no ha rebut “el ministeri del judici i la condemna” sinó “el ministeri de la reconciliació”. Hi ha **por** d'acollir els pecadors com ho feia Jesús.

Difícilment, es dirà avui de l'Església que és amiga de pecadors, com es deia del seu Mestre. Segons el relat evangèlic, els deixebles cauen per terra “esglaiats” en sentir una veu que els diu: “Aquest és el meu fill, el meu estimat; escolteu-lo”

Fa **por**, només d'escoltar Jesús. És Jesús mateix qui se'ls acosta, els toca i els diu: “Aixequen-vos, no tingueu por”. Només el contacte viu amb Jesucrist ens podria alliberar de **tantes pors**. Quin contacte real tenim nosaltres amb Jesucrist?

Hem de tenir ben clar que el Déu de Jesús és el que lluita en la vida contra la por dels covards; contra el poder dels dèspotes que espanten i oprimeixen, encara que això es faci en nom de Déu. Aquest és el sentit de la vida de Jesús. Aquest també hauria de ser el nostre. Ho és, realment?

En la persona del Papa Francesc, ho és. En cadascú de nosaltres, està per veure!